

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 13-03-4834 מור נ' גروفר קניות חברותיות בע"מ

- הנתבעת מכחישה טענה התובעת, שוג לאחר הودעת ההסраה המשיכה
לקבל הודעות מהנתבעת. עוד מוסיף הנתבעת וטוענת, שלאור אמינות
המערכת הממוחשבת, אין אפשרות, שהנתבעת תלץ על כפטור שנൂעד
להסרה והמערכת לא תסיר את המבוקש ואם קיבלה התובעת הודעות
נוספות לאחר שביקשה להסרה מרשות התפוצה, אין זאת אלא שלאחר
בקשת ההסרה, נרשמה שוב התובעת לשירותי הנתבעת ושוב אישרה את
שלוחה הودעות, או אדם אחר העושה שימוש בתיבת הדואר שלו –
נרשם לאות הנתבעת.
- הנתבעת מוסיפה וטוענת, שאין לה כל עניין במשלוח הודעות למניין אשר
ביקש להסירו, משום שמנוי כזה ממילא לא ירצה לעשות שימוש באותו
שירות.
- בנוסף לכך, מכחישה הנתבעת את גובה הפיצוי המבוקש בתביעה זו, שהוא
סכום מופרך ואין כלל מקום להעניק לתובעת הפיצוי המקסימלי הקבוע
בחוק, שכן אין מדובר בנסיבות חמירות.
- לאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שעיינתי בכל חומר הראיות, אני מחליט כדלקמן:
- א.** טענה התובעת, שהיא לא זוכרת אם הסכימה לקבל מהנתבעת דברי
פרסומות אינה טענה, השוללת את טענה הנתבעת, שכן התובעת הסכימה,
בשלב הראשוני, קיבל מעט לעת דברי פרסום באמצעות הדוא"ל ובין
טענת "לא זוכרת" לבין הוכחת האישור באופן מפורש שסומן על ידי
התובעת על רצונה לקבל אימייל יומי עם כל העסקאות היומיות – עדיף עלי
האישור בכתב מטענת "לא זוכרת" של התובעת ולכן מקבל אנו כי את טענה
הנתבעת, שכן התובעת נתנה הסכמה מפורשת לקבל דברי פרסום,
כאמור. (ראה אישור התובעת לקבלת הודעות יומיות בנספח א' שצורף
לכתב החגנה).
- ב.** עם זאת, אין מחלוקת בין הצדדים, שכבר ביום 2.6.12 פנתה התובעת אל
הנתבעת, בבקשת להסרתה מרשות התפוצה וכפי שנטען על ידי הנתבעת,
הנתבעת אף הוסרה מרשות התפוצה החל ביום 3.6.12 ואך נשלחה
لتובעת הודעה על הסרה זו. (ראה סעיפים 10-11 לכתב החגנה וראה גם
נספח ג' שצורף לכתב החגנה).

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 13-03-4834 מו"ר נ' גروفר קניות חברותיות בע"מ

- 1 א. אמנס, צודקת הנتابעת, שהותבעת לא הוכיחה, שלאחר 3.6.12 המשיכה
 2 לקבל הודעות נוספות- כפי שנטען בסעיף 12 לכתב ההגנה, ברם התובעת
 3 הוכיחה, באמצעות חבילת הודעות שהראתה לבית המשפט, (ונציג הנتابעת
 4 אישר שהוא מכיר פרסומים אלה – ראה בעמ" 1 לפ"י, ש"י 22) שלמרות האמור
 5 לעיל ולמרות בקשה החסירה מרישימת התפוצה, בכל זאת המשيكا התובעת
 6 לקבל הודעות פרסום מהנתבעת, עד כי ביום 4.12.12 שליחת התובעת הודיעה
 7 על סירובה להמשיך ולקבל את ההודעות.
 8 למרות הודיעה זו, המשيكا התובעת – לטענה- קיבל 31 הודעות פרסום
 9 נוספות במועדים שונים (המופורטים בסעיף 1 לכתב התביעה) למרות בקשה
 10 החסירה מיום 4.12.12.
 11
 12 בעניין המשיך שליחת הודעות טוענת הנتابעת, שמערכת החסירה היא
 13 מערכת ממוחשבת אוטומטית ואמונה ושאן כל אפשרות, שהותבעת
 14 ביקשה להסירה מרישימת התפוצה על ידי הלחיצה על הכפתור שנועד לכך
 15 באתר הנتابעת או דרך כל אחד מתוכנות הדוא"ל ששולחת הנتابעת
 16 למנוייה ולטענה, כתובות דוא"ל זו לא הוסרה מרישימת התפוצה. (סעיף 13
 17 לכתב ההגנה).
 18
 19 הנتابעת לא הוכיחה, שהייתה הסכמה חדשה של התובעת, לאחר מועד
 20 הביטול- גם אם נמצא הנחה שמועד הביטול מוסכם גם על הנتابעת
 21 הוא 2.6.12.
 22
 23 לאחר בחינת הטענות אשר הועלו על ידי הצדדים, ובשים לב לפרשנות הרואה והתכליתית
 24 של דבר החקיקה, הגעתינו לכל מסקנה כי דינה של התובעת להתקבל בחלוקת – זאת
 25 מהנימוקים שכבר פורטו לעיל ומהנימוקים שעוד יפורטו להלן:
 26
 27 א. חוק התק绍ת הנ"ל קובע בסעיף 30א שבו, שישגור דבר פרסומת ללא קבלת
 28 הסכמה מפורשת של הנמען, מהוות לא רק עבירה פלילית, אלא מהוות גם עולמת
 29 אזרחות לפיה רשאי בית המשפט לפ███ פיצויים בשל הפרת הסעיף בסכום שלא
 30 יעלה על 1,000 ש"ח לכל דבר פרסומת שהנמען קיבל חרף התנגדותו. (ראה סעיף
 31 קטן (ט) וסעיף קטן (י)(1) לחוק הנ"ל).
 32 העולה מהסעיף הנ"ל הוא, שהמחוקק ראה בחומרה את התופעה של משלוח
 33 פרסומות ללא הסכמת הנמען.
 34

בית משפט ל התביעה קטנות ברחובות

ת"ק 13-03-4834 מור נ' גروفר קניות חברותיות בע"מ

1 הנתבעת מצינית בכתב ההגנה, שוגם אם הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 30 א
 2 לחוק התקשרות- גם אז מוחש על ידי הנתבעת, שעצם הפרסום גורם לתובעת נזק
 3 כלשהו.
 4 מכל מקום, נטען על ידי הנתבעת, שאין מדובר בניסיבות מחמירות עד כי יש לקבוע
 5 لتובעת הסכום המקסימלי הקבוע בחוק ונציג הנתבעת, מר עופר בראון גם רואה
 6 משום חסור תום לב מצד התובעת, אשר החליטה לצבור את כל המידעים ולתבונע
 7 בשל כלום ואם ראתה שהיא ממשיכה לקבל הודעות, ככל התובעת לפניות אל מוקד
 8 הנתבעת וחיתה מוסרת בנסיבות מהותפות. (עמ' 2 לפ', ש' 10-17).
 9

10 על טענות אלו יש להשביב לנתבעת בשניים אלה :

11 א) אין בית המשפט סבור, שיש Zukof לחובת התובעת את העובדה, שלא פנתה
 12 שוב ושוב ולאחר כל משלוח הודעה נוספת נסافت לחודיע על הסירה- שכן החוק
 13 מחיב הודעה אחת על הסירה ועל המפייצ' לקיים הוראות החוק מאז קבלת
 14 הודעת החסירה.
 15

16 ב) החוק הנ"ל, אינו מחיב את מי שקיבל הודעה פרטומית – בגין רצונו-
 17 להוכיח שמדובר לו נזק כתוצאה מקבלת הודעה זו, שכן את הפיזי על פי
 18 החוק הנ"ל ניתן לקבוע ללא הוכחת נזק.
 19

20 סוף דבר, לאור הנימוקים שפורטו לעיל, אני קובע שבמקרה זה, המשיכה הנתבעת לשולח
 21 لتובעת הודעות – למורת הodium הסירוב- ולכן על הנתבעת לפצות את התובעת.
 22 עם זאת, בקביעת גובה הפיזי, מצאתי לנכון להתחשב בטענות הנתבעת בדבר האפשרות של
 23 אי הבנה בדבר הכתובת שנמסרה בעת בקשה החסירה ובדבר הפסיקה בין מועד הביטול –
 24 - ועד לחידוש משלוח הודעה (כפי שנטען בכתב ההגנה) החלמתי להתחשב בניסיבות
 25 אשר היעלו על ידי הנתבעת לאור זאת, החלמתי שבמקרה זה לא יהיה זה סביר ומידתי
 26 לקבל את מלאו סכום התביעה ובהתחשב בכל הניסיבות ולאחר ששלתי את טענות
 27 הצדדים, הגעת למסקנה, שהפיזי בסך של 2,000 ש' יהיה סביר.
 28

29

בית משפט לتبיעות קטנות ברכבות**ת"ק 13-03-4834 מור נ' גרופר קניות חברותיות בע"מ**

1 לכן, אני מחייב את הנתבעת לשלם ל התביעה סך של 2,000 ש"ח בצוירוף ריבית והפרשי
2 הצמדה כחוק מהיום ועד התשלומים בפועל.
3 כמו כן, אני מחייב את הנתבעת לשלם ל התביעה הוצאות משפט בסך של 400 ש"ח בצוירוף ריבית
4 והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלומים בפועל.
5
6
7 הזכות להגיש בקשה רשות ערעור לבית המשפט המחויז תוקן 15 ימים.
8

9 נition היום 10.9.13 (ו' בתשרי התשע"ד) בהיעדר הצדדים והמצירות תעבורי העתק פסק הדין
10 לכ"א מהצדדים.
11

12 גדיון ברק, שופט בדיםמו
13
14
15
16
17
18
19
20
21